

คำจารึก

๑. ข้าพพระเจ้าขอปฏิญาณไว้ให้ท่านทั้งปวงอ่านและฟัง เป็นความจริงเที่ยงแท้ทีเดียว แต่ว่าข้าพเจ้าก็ทราบอยู่
  ๒. แล้วว่าถ้าใครไม่เชื่อ ก็จะไม่เชื่อข้าพเจ้าปด ถึงจะว่าอย่างนั้นก็ตามแต่จะว่า ถ้าความอันนี้จริงก็เป็นกุศลแก่ข้าพเจ้าผู้
  ๓. พวงความสังข์ ถ้าเท็จก็เป็นบาปเป็นโทษแก่ข้าพเจ้าผู้พวงเท็จ^(๑) แต่เห็นว่าเกลือก^(๒) จะเป็นคุณเป็นประโยชน์ ให้
  ๔. เกิดความสังเวชแก่ท่านผู้อ่านผู้ฟังบ้าง ข้าพเจ้าจึงขอว่าไว้ ข้าพเจ้าตั้งแต่บวชเอาเพศฝ่ายอัมฝาด^(๓) มา ถึง
  ๕. จะไม่เคร่งครัดนักก็ดี แต่เหตุการณ์ใหญ่โตเหล่านี้ไม่ได้ลวงได้ทำลาย การนั่งเลงข้างเถนาฯ วัดข้าพระ
  ๖. เจ้า ไม่ชอบเห็นวาระยามเถน ตัวข้าพระเจ้านี้ไม่ให้อะสุจริตอันด้วยพยายามและอุบายอย่างใดอย่างหนึ่ง
  ๗. หนึ่งเลย ในขณะที่เมื่อตื่นตัวอยู่ และไม่ได้เล่นจุกอดเคล้าคสังข์มัดกับดวยสามเณรแลสิศวัดใครๆ
  ๘. ด้วยใจประกอบด้วยราคเป็นอันขาด ก็คิดวิตกไปว่าที่นี่มิดชิดดี ถ้าคนใจประมาท ถึงจะทำกระทุ้งกระทอก
  ๙. เอาอะสุจริตออก ฤจะจุกจะกอดลวงเกินข้างในข้างนอกอย่างไรก็ดี ก็ไม่มีใครจับได้ ตัวข้าพระเจ้านี้มาอยู่นาน
  ๑๐. แล้วไม่ได้ทำอย่างนั้นเลย ให้วิตกไปว่าใครจะมาอยู่ข้างน่าจะเห็นที่เป็นท่วงที่แล้วจะการเล่นตามความปราสุ
  ๑๑. นาตามประสาเถนาฯ วัดฯ ระยามัง ข้าพระเจ้าจึงได้เขียนหนังสือสาปสาบาลไว้ การสิลปฏิบัติ^(๔) ที่ข้าพระ
  ๑๒. เจ้าปฏิญาณในต้นเป็นความจริงของข้าพระเจ้านั้นก็ดี ฤกุศลปฏิบัติเป็นการกายวาจาแลภวานานในน้ำใจที่ข้า
  ๑๓. พระเจ้าได้ทำในเสนาคนะ^(๕) นี้ใดๆ ก็ดี ขอจงบันดานตนดั่งหนึ่ง เป็นตัวตนอยู่ที่ทักษรักษาเสนาคนะนี้ต่อไปข้างนา' ถ้าใครไม่
๑๔. ทำการย้วยเยียราคอย่างว่ามาแล้วนั้นเลย มาอยู่ในเสนาคนะนี้สูสาห์หัด	จิตฺร		(๖)	ให้ตี ไม่ปล่อยไปตามราคะ ดวยความเหน
	ใจ			
๑๕. อะนิจจังทุกขังอนัตตามีความเคารพในทางธรรมมากกว่าโลกามิต ถ้าเป็นฉนี้ได้แล้ว ขอให้ท่านผู้นั้น ทั้งบริวารแลพี่น้อง
  ๑๖. ญาติลูกหลานมีอายุศมย์ยืนนานมีความสุข มากจะปราสุนาสิ่งใดๆ ที่เป็นกุศลของจงสำเร็จความปราสุนาทุกสิ่งเถิดอย่าให้
๑๗. มีที่อันตรายอัน	ใด		(๗) เลย ฯ แต่ถ้าผู้ใดมาอยู่ในที่นี้ใจมิตี เป็นคนบาปแก่ล่งกระ	ทง		จูป		(๘) ทำให้อสุจริตออกก็ดี เล่น	(๙)	เคล้าคสังข์
หนึ่ง			ทอก			กอด				
๑๘. ที่มนอกแหวงในอย่างไรก็ดี เป็นโยให้ลูกสิศ เล่นอย่างนั้นวากกล่าวกันไม่ออกก็ดี ถ้าโกรธเค้นแก่ข้าพระเจ้าที่
๑๙. ว่าไว้ดั่งนี้ลบเลือน กลางทำลายสี่ลาจารึกนี้เสียก็ดี แก่คนที่ดั่งนี้ แต่อย่าง	หนึ่ง		(๑๐)	ข้าพระเจ้าได้แข่งสาปสา
	ใด			
๒๐. บาลไว้ ดวยน้ำใจแลววาจาของข้าพระเจ้าแล้วเข้าใจเอาเองเถิด อย่าให้ต้องเขียนไว้เลย ฟังรู้ว่าเปนเหมือน
  ๒๑. เขียนไว้แล้วเหมือนกันก็ถ้าข้าพระเจ้าเข้าไปในที่นี้ทำชว้อย่างนั้น คำสาปสาบาลก็จตกอยู่แก่ข้าพระเจ้าเอง ฯ